

Geen nieuws

Zo, de vakantietijd is weer achter de rug. Golfers en baanmanagers zijn blij dat de Nederlandse greenkeeper weer full swing aan de slag is. Voor zolang het duurt, dan. Want het is geen nieuws dat het nog steeds niet overdreven goed gaat in golfend Nederland. Veel banen renderen matig tot slecht en hebben een knip in de budgetten gezet. Dat betekent ook dat aan het automatisme van fulltime jobs voor greenkeepers meer en meer gemorfeld wordt. Banen werken steeds meer met een schil van tijdelijk personeel, die in het voorjaar worden ingehuurd en in het najaar weer buiten de poort gezet wordt. In veel jobs is dat misschien min of meer gebruikelijk, maar ik durf wel te zeggen dat dit voor een 'echte' greenkeeper een uitermate naar vooruitzicht is. Een echte relatie met 'jouw' baan, wat vroeger zo vanzelfsprekend was, raakt ondergesneeuwd en je moet maar afwachten of er in het voorjaar weer een plekkie voor je is. En of jouw vacature niet wordt vergeven aan een goedkoper werkende greenkeeper uit Oost-Europa of Groot-Brittannië. In deze uitgave staat een interview met een greenkeeper die weigert om zich hierbij neer te leggen en behoorlijk tegen deze praktijk van leer trekt.

Veel banen renderen matig tot slecht en hebben een knip in de budgetten gezet

De manier waarop we als golfbaansector met onze medewerkers omgaan, heeft overigens ook te maken met duurzaamheid. Een tweede belangrijk artikel in deze Greenkeeper gaat dus over duurzaamheid. De commissie Duurzaam Golfbaan Beheer heeft een trip naar Schotland gemaakt. Echt nieuws kunnen wij u in dit verhaal niet melden. Als vakblad hebben wij ons wel eens eerder kritisch uitgelaten over het toch wel erg introverte karakter van deze club en het lijkt erop dat er wat dat betreft nog niet veel veranderd is. In de wandelgangen vang je op dat er in elk geval één golfbaan is die van de roodzwenk afgestapt is en doorgezaaid heeft met struis. Maar officieel wil de betreffende hoofdgreenkeeper dat niet aan de reactie kwijt. En dat zou wel nieuws zijn...

Greenkeepers en golfbaaneigenaren hebben door de crisis lange tijd niet meer geïnvesteerd, maar trekken nu massaal weer de portemonnee

Ook geen nieuws is, is dat de tarweprijzen stijgen en de graszaadprijzen zullen volgen. Hierover leest u meer in het artikel dat over graszaadteler Vermue gaat. Peter Vermue heeft twee dingen op zijn lever. Hij vindt dat de publiciteit voor het kweken van nieuwe rassen en de teelt van graszaad voor sport en recreatieve doeleinden ver onder de maat is. En ook zag hij graag veranderingen in de prijsstelling van zijn product: "Bij lage tarweprijzen zaaien veel gelegenheidstellers graszaad in. Waarom geeft de branche de vaste graszaadtellers niet een soort minimum garantieprijs, zodat juist wij dan ook voor inspanningen beloond worden, en niet alleen de graszaadbedrijven met de winst gaan strijken van onze inspanningen?" Ook geen nieuws is een verhaal van Ton Govers van Toxandria en zijn Shibaura SR 525. Deze machine loopt daar al aardig wat jaartjes en lijkt zich tussen het geweld van de grote broers, JD, Toro en Jacobsen, aardig

goed staande te houden. De hydrostatisch aangedreven maaier stuwt de Shibaura als een zonnetje de heuvels op. Misschien een goed alternatief in deze dure tijden? Toro op zijn beurt lijkt dit amper te deren. Dit bedrijf meldde dat het momenteel uitstekende resultaten behaalt. Dat komt vooral omdat het – met name in Amerika – profiteert van een soort inhaaleffect. Greenkeepers en golfbaaneigenaren hebben door de crisis lange tijd niet meer geïnvesteerd, maar trekken nu massaal weer de portemonnee.

Een beetje nieuws is misschien de nieuw ontworpen inhoudsopgave in deze editie van Greenkeeper, die u het lezen nog gemakkelijker en plezieriger moet maken.

Met vriendelijke groet,
Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur Greenkeeper